

Hur, om och varför gå vidare med "De fyra vindarnas scen".

Kopior till Alnäsfamiljen, Styrelsen och Stämman, samt de som får Dialog Direkt.

Det var en stor glädje att få se Vendela och Philip på "tiljorna" i början av maj. De hade länge arbetat intensivt för att få till stånd en föreställning, och det gav resultat. Många andra hade också lagt in arbete för att göra det hela möjligt. Att nämna alla går inte. Jag glädde mig åt dem som fick en inspirerande kväll, vare sig de varit här ofta, eller om det var första gången. Kommentarer efteråt har Lennart mycket färgrikt beskrivit i nyhetsbrevet.

Många kom till mig och frågade: Vad händer nu?
Jag gav det enda ärliga svar jag kan ge: Jag vet inte!

Tillsammans som Alnäsfamilj och med många vänner kunde vi i maj ge en bild på möjligheterna som finns här på Alnäs. Föreställningarna följdes av "Samtalsforum". Veckorna med 'ungdomarna' från olika delar av världen har varit rika, och utan tvekan kommer tiden här att ge en positiv skjuts till Caux i sommar, och framförallt då den första perioden. De praktiska uppgifterna som följer ett hem (inkl tvättning av tegel och skrapning på vägg) har varvats med skapande. Nya sånger, nya ideer, planering och samtal. Besök hos vänner och uppladdning av batterier. Människor har kommit och gått.

Det som vi på något sätt behöver ta ställning till tillsammans är: Vad vill vi med Alnäs i åren framöver? Norberg förra året var en bra början. Jag hade hoppats på en fortsättning vid stämman, även om jag är medveten om att det är mycket annat vi behöver prata om.

Om vi på något sätt vill använda ateljébyggnaderna/Alnäs i linje med det som var här i maj står vi inför en hel del mycket konkreta frågor. Svaren till dem ligger i svaren på hur vi vill använda denna Guds pärla i mitten av Stockholm. (Här följer exempel på konkreta saker just nu: Var kan vi i höst ha verkstaden, när det blir kallt.? Vad gör vi med allt virke? Hur skall vi ställa oss till accumuleringstankarna? Kan vi acceptera en fördyrning av uppvärmningskostnader? Skall det finnas garage? Följande gäller användandet: Hur inreda? Skall det finnas värme? Vem får använda lokalen? Vilken uppgift har de som bor där?)

Det kan hända att var och en som får detta känner att vi har bestämt om framtiden, men jag känner behov av mer samtal, diskussion och ledning.

Norberg i år vore för mig det naturliga tillfället att ta upp detta, eftersom vissa beslut måste fattas innan vintern, men det skulle ta ganska mycket tid i anspråk. Min grundfråga

gäller ju inte enbart byggnaderna utan rör allt det som vi eventuellt är menade att leva och förmedla tillsammans och individuellt

Samtidigt som jag skriver detta vet jag hur svårt det är att tänka för vad "vi" skall leva och förmedla. Grundläggande är ju i alla fall att vi som individer får övertygelser och klarhet och att vi sedan ofta behöver andra för att förverkliga det. Så det viktigaste kanske är att var och en svarar på frågan: Hur vill jag leva och använda mitt liv? Med de grundförutsättningar jag har och ser idag.

En annan aspekt är om vi i så fall skulle informera koordinationsgruppen? Kanske be någon av dem vara med? Alnäs ligger i Sverige, men många har uttryckt att det tillhör världen.

I vilket fall som helst är jag tacksam att få eventuella tankar. Skriftligen är lättare att förmedla till andra, men samtal är inte heller dumt.

Dessa funderingar avslutas i ett varmt och soligt Caux.

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Gunnar S', is centered on the page.

Kampen för fred i Somalia går vidare

Somalia tycks på ett särskilt sätt ha lagts på våra hjärtan av Gud. Ahmed Egal och Mohammed Nirreh har inbjudit flera ledande somalier, främst de sju som var på konferensen i Uppsala i januari, till Regioner i kris och återhämtning 15-25 augusti i Caux.

De skickade, med rekommendation av Nordiska Afrikainstitutets direktör, en välmotiverad ansökan till SIDA om bidrag. Den avslogs, men slutklämmen tycktes antyda en öppning: "inte något bidrag... för närvarande". Vi har bett mycket för denna SIDA-ansökan och skall gå vidare med frågan.

Det är stora kostnader för biljetter och upphålle i Caux för det dussintal somalier som anmält att de kommer. Vänner utomlands har åtagit sig att täcka en del av dessa kostnader men huvudparten faller på oss i Sverige. Stiftelsens styrelse har ställt garanti för detta åtagande. En grov uppskattning av dessa kostnader för somalierna är att biljetterna går på drygt 40 000 kr och uppehållet i Caux på något mindre.

Det kan tyckas vara stora pengar men det gäller också stora ting: Somalias fred och framtid - och vi anar Guds handlande i detta. Låt oss be om under människor!

När svårigheterna kändes stora sa Ahmed: Vi gör Guds verk, inte vårt eget.

Gunnar Fur